

Bruxelles, den 12.4.2017
COM(2017) 211 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG
RÅDET**

Beskyttelse af migrantbørn

{SWD(2017) 129 final}

1. INDLEDNING

I de senere år er antallet af migrantbørn, mange af dem uledsagede, der ankommer til EU steget dramatisk. I 2015 og 2016 var ca. 30 % af asylansøgerne i EU børn¹. De seneste seks år er antallet af børn, der ansøger om asyl, seksdoblet².

Bag statistikkerne gemmer der sig børn med mange - ofte traumatiske - oplevelser i bagagen i forbindelse med migration. Migrantbørn er særligt sårbare på grund af deres alder, og fordi de er langt hjemmefra og ofte adskilt fra deres forældre eller andre, der tager sig af dem. De kræver derfor særlig og hensigtsmæssig beskyttelse.

Både piger og drenge, der migrerer, er udsat for risici og har ofte været udsat for ekstreme former for vold, udnyttelse, menneskehandel og fysisk, psykologisk og seksuelt misbrug, før og/eller efter at de er kommet ind i EU. De risikerer at blive marginaliseret og involveret i kriminelle aktiviteter eller blive radikaliseret. Børn kan forsvinde eller bliver adskilt fra deres familie. Piger er særligt udsat for tvangsægteskab, da familierne lever under trange kår eller ønsker at beskytte dem mod yderligere seksuel vold. Risiciene øges, når børn rejser uledsagede eller er nødt til at dele overfyldte faciliteter med voksne, som de ikke kender.

At beskytte børn er først og fremmest et spørgsmål om at fastholde europæiske værdier som respekt for menneskerettighederne, menneskelig værdighed og solidaritet. Derudover er det at håndhæve EU-lovgivningen og overholde Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og international menneskerettighedslovgivning vedrørende børns rettigheder. Det er derfor en prioritet at beskytte alle migrantbørn uanset deres status og i alle faser af migrationen.

EU har sammen med dets medlemsstater i mange år været aktiv på den front. De nuværende EU-politikker og gældende EU-lovgivning udgør en solid ramme for beskyttelsen af migrantbørns rettigheder, der omfatter alle aspekter, herunder modtagelsesforhold, behandlingen af deres ansøgninger og integration. **Handlingsplanen om uledsagede børn (2010-2014)**³ har været afgørende for at skabe øget bevidsthed om uledsagede migrantbørns behov for beskyttelse og fremme rækken af beskyttende foranstaltninger⁴. I den europæiske dagsorden for migration⁵ og i meddelelsen om status over gennemførelsen heraf⁶ blev emnet beskyttelse af migrantbørn senest taget op. Kommissionens henstilling "Investerings i børn: Hvordan man bryder den onde cirkel for de socialt udsatte" indeholder vejledning med henblik på at mindske børnefattigdom og forbedre børns velfærd ved hjælp af almene og målrettede foranstaltninger⁷. Som følge heraf findes der en mængde viden og god praksis i medlemsstaterne om beskyttelse af migrantbørn.

Trods denne gode praksis og de fremskridt, der er gjort i medlemsstaterne, har den seneste kraftige stigning i antallet af migrantbørn, der ankommer, sat de nationale systemer og administrationer under

¹ Begreberne "migrantbørn" eller "børn" i dette dokument dækker over alle børn (person under 18 år), der er tredjelandstatsborgere, og som er blevet fordrevet eller migrerer til eller inden for EU's område, enten med deres (udvidede) familie, med en person, de ikke er i familie med (børn, der er blevet adskilt fra deres familie), eller alene, uanset om de ansøger om asyl eller ej. I denne meddelelse anvendes definitionen af "et barn, der er blevet adskilt fra sin familie" som fastsat i punkt 8 i generel kommentar nr. 6 fra FN's Komité for Barnets Rettigheder.

² <http://ec.europa.eu/eurostat/web/asylum-and-managed-migration/data/database>.

³ COM(2010) 213 final.

⁴ Der fremlægges sammen med denne meddelelse et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene om gennemførelsen af handlingsplanen siden 2012 (SWD(2017) 129).

⁵ COM(2015) 240 final.

⁶ COM(2016) 85 final.

⁷ Kommissionens henstilling 2013/112/EU af 20.2.2013, "Investerings i børn: Hvordan man bryder den onde cirkel for de socialt udsatte" (EUT L 59 af 2.3.2013, s. 59).

pres og afsløret huller og mangler i beskyttelsen af alle kategorier af migrantbørn. På det **10. årlige forum om børns rettigheder vedrørende beskyttelsen af migrantbørn**, som Kommissionen arrangerede den 28.-30. november 2016⁸, og under drøftelserne på de særlige rundbordsmøder med ikkestatslige og internationale organisationer samt på konferencen "Lost in Migration" den 26.-27. januar 2017⁹ blev behovet for målrettede foranstaltninger for at beskytte migrantbørn bedre understreget. I rapporten af 23. marts 2017 om migration og flygtninge fra Europarådets generalsekretærs særlige repræsentant blev de væsentligste udfordringer for migrantbørn i Europa indkredset¹⁰.

I lyset af det stigende antal migrantbørn, der ankommer til Europa, og det voksende pres på de nationale migrationsstyrings- og børnebeskyttelsessystemer fastsættes der i denne meddelelse en række foranstaltninger, som det er nødvendigt, at EU og dets medlemsstater enten træffer eller endnu bedre gennemfører nu med støtte fra de relevante EU-agenturer (Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO) og Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder).

Denne meddelelse bygger på relevante EU-initiativer, der er taget for at klare udfordringerne på migrationsområdet, herunder de specifikke supplerende beskyttelsesforanstaltninger, der foreslås i forbindelse med reformen af EU's asyllovgivning¹¹, handlingsplanen om integration¹² og Kommissionens henstilling om tilbagesendelse¹³, som ledsager den nye handlingsplan for tilbagesendelse¹⁴. Formålet er derfor at sikre **en række koordinerede og effektive tiltag** for at lukke hullerne i det presserende behov for beskyttelse, som børn har, når de kommer til Europa; det går lige fra identificering af dem, modtagelsesforhold og indførelse af retssikkerhedsgarantier til gennemførelse af varige løsninger. Der er endda plads til at optrappe de tværgående tiltag i alle migrationsfaser såsom at sikre en bedre og mere målrettet udnyttelse af EU's finansielle støtte, forbedre dataindsamlingen om migrantbørn og sikre uddannelse til alle dem, der arbejder med migrantbørn. Disse tiltag vil blive gennemført i synergi med dem, EU tager for at beskytte børn globalt, herunder i oprindelses- og transitlandene.

Alle disse elementer bør fremmes som en del af **EU's overordnede tilgang til migrationsstyring** og sikring af **en effektiv beskyttelse af migrantbørn**, idet der skal fokuseres på at styrke det grænseoverskridende samarbejde¹⁵.

Princippet om **barnets tarv** skal komme i første række i forbindelse med alle foranstaltninger og afgørelser vedrørende børn.

⁸ http://ec.europa.eu/newsroom/just/item-detail.cfm?item_id=34456.

⁹ http://lostinmigration.eu/Conclusions_Lost_in_Migration_Conference.pdf.

¹⁰ <https://www.coe.int/en/web/portal/-/srsg-identifies-main-challenges-for-migrant-and-refugee-children-in-europe>.

¹¹ Se http://europa.eu/rapid/press-release_IP-16-1620_da.htm og http://europa.eu/rapid/press-release_IP-16-2433_da.htm.

¹² COM(2016) 377 final.

¹³ C(2017) 1600 final

¹⁴ COM(2017) 200 final.

¹⁵ I overensstemmelse med de ti principper for integrerede systemer for beskyttelse af børn http://ec.europa.eu/justice/fundamental-rights/files/2015_forum_roc_background_en.pdf.

2. BEKÆMPELSE AF DE GRUNDLÆGGENDE ÅRSAGER TIL MIGRATION OG BESKYTTELSE AF BØRN LANGS MIGRATIONSROUTERNE: YDERLIGERE OPTRAPNING AF EU'S INDSATS I TREDJELANDE

Første skridt i beskyttelsen af migrantbørn er at bekæmpe **de grundlæggende årsager** til, at så mange af dem begiver sig ud på den farlige rejse til Europa. Dette indebærer at tage fat på de vedvarende problemer med voldelige og ofte langvarige konflikter, tvangsfordrivelse, ulige levevilkår, begrænsede økonomiske muligheder og adgang til basale tjenester gennem en vedvarende indsats for at udrydde fattigdom og forarmelse og udvikle integrerede systemer til beskyttelse af børn i tredjelande¹⁶. EU og dets medlemsstater har optrappet deres indsats for at skabe en omfattende ramme for udenrigspolitikken med henblik på at styrke samarbejdet med partnerlande om altid at medtage beskyttelsen af børn i alle politikker på globalt, regionalt og bilateralt plan. EU støtter fuldt ud gennemførelsen af 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling, hvori der opfordres til at skabe en verden, hvor alle børn vokser op uden vold og udnyttelse, deres rettigheder er beskyttet, og de har adgang til god uddannelse og sundhedspleje.

Den politiske erklæring fra topmødet i Valletta i 2015 og handlingsplanen hertil¹⁷ indeholder en opfordring til at forebygge og bekæmpe irregulær migration, smugling af migranter og menneskehandel (med særlig fokus på kvinder og børn), samtidig med at der tages fat på de grundlæggende årsager til irregulær og farlig migration. Med vedtagelsen af partnerskabsrammen¹⁸ i 2016 er migrationsspørgsmålet blevet en mere fast del af EU's udenrigspolitik med henblik på at bekæmpe de grundlæggende årsager hertil og rette fokus for EU's udviklingsbistand mod udvikling.

Der er på nuværende tidspunkt ved at blive truffet konkrete foranstaltninger for at gennemføre ovennævnte tilgang og fokusere på **støtte til udvikling af mekanismer til beskyttelse af børn i partnerlande** med særlig fokus på uledsagede mindreårige for derved at skabe sikre forhold for børn langs migrationsruten. F.eks. har projektet vedrørende bedre migrationsstyring (46 mio. EUR) til formål at forbedre migrationsstyringen på regionalt plan på Afrikas Horn ved at sikre specialiseret beskyttelse af uledsagede mindreårige og mindreårige, der er blevet adskilt fra deres familie, og som er blevet ofre for menneskehandel og smuglernet. Inden for rammerne af det regionale udviklings- og beskyttelsesprogram, i forbindelse med hvilket der er projekter i gang i Etiopien (30 mio. EUR), Kenya (15 mio. EUR), Somalia (50 mio. EUR), Sudan (15 mio. EUR) og Uganda (20 mio. EUR), sættes der særlig fokus på at beskytte uledsagede mindreårige ved at skabe videnbaserede, innovative og bæredygtige udviklings- og beskyttelsesløsninger for både flygtninge og deres værtssamfund, herunder adgang til og sikring af grundlæggende rettigheder og tjenester. I Vestafrika ydes der støtte til oprindelses- og transitlandene for at styrke det regionale samarbejde om beskyttelse af børn ved at støtte det vestafrikanske net for beskyttelse af børn på flugt og yde bistand til udviklingen af fælles beskyttelsesstandarder og bæredygtige tilbagesendelses- og reintegrationsmekanismer. Der er på nuværende tidspunkt ved at blive gennemført andre specifikke målrettede foranstaltninger i regionen, f.eks. i Mauretanien, som fokuserer på potentielle ofre for handel med børn.

Uledsagede mindreåriges irregulær migration til EU ad usikre veje gør, at de bliver ofre for handel med og udnyttelse af børn og sætter deres helbred, om ikke deres liv, på spil. **Kampagnerne for at skabe bevidsthed** om de risici og farer, børn udsættes for langs migrationsruten er blevet intensiveret.

I forbindelse med **EU-finansierede humanitære aktioner** vil der fortsat blive taget hensyn til drenges og pigers særlige behov og sårbarhed og sikringen af deres beskyttelse, når de fordrives. Når

¹⁶ Se Kommissionens meddelelse: "Et værdigt liv: fra afhængighed af bistand til selvhjulpethed" (COM(2016) 234 final).

¹⁷ <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2015/11/12-valletta-final-docs/>.

¹⁸ COM(2016) 385 final.

det er hensigtsmæssigt, vil der blive ydet støtte både i oprindelseslandet og langs de forskellige migrationsruter, herunder forebyggelse og bekæmpelse af vold (herunder seksuel vold), sagsforvaltning, registrering og udstedelse af nye civile dokumenter til erstatning for de forsvundne, opsporing af og genforening med familien, psykosocial støtte, oplysning, uddannelse og nøddindkvartering af uledsagede børn¹⁹. I Sydsudan har FN's Børnefond (UNICEF) f.eks. gennemført aktiviteter med henblik på beskyttelse af børn, som navnlig fokuserede på forebyggelse og bekæmpelse af problemet med børn, der bliver adskilt fra deres familie, tjenester for opsporing af og genforening med familien, psykosocial støtte, undervisning i minerisiko og andre oplysninger, som kan redde liv, samt frigivelse og reintegration af børn, der har tilknytning til væbnede styrker og grupper. I Irak yder Red Barnet øjeblikkelig livreddende bistand til børn og deres familier, som er påvirket af krisen i Mosul, og forbedrer adgangen til god inklusiv uddannelse og tjenester til beskyttelse af børn for både internt fordrevne personer og piger og drenge i værtssamfundene. I Afghanistan yder Den Internationale Organisation for Migration (IOM) bistand til humanitær beskyttelse af sårbare afghanske uledsagede mindreårige uden dokumenter.

Som reaktion på krisen i Syrien og under hensyntagen til, at halvdelen af dem, der er påvirket af denne krise i og uden for Syrien, er børn, har Kommissionen arbejdet for at nå det mål, der blev fastsat på konferencen i London²⁰, om at **få alle flygtningebørn i skole**. Der er blevet afsat over 700 mio. EUR til at give børn, der er blevet fordrevet på grund af krisen i Syrien, adgang til uddannelse via faciliteten for flygtninge i Tyrkiet eller via EU's trustfond som reaktion på den syriske krise i hele regionen. Denne indsats omfatter indgåelsen af et regionalt partnerskab om uddannelse med UNICEF, som omfatter Libanon, Tyrkiet og Jordan, og et samarbejde med SPARK, German Jordanian University, British Council, Den Tyske Akademiske Udvekslingstjeneste, Nuffic, Expertise France og FN's Højkommissariat for Flygtninge (UNHCR) for at hjælpe med at forbedre adgangen til højere uddannelse af høj kvalitet ved at uddele stipendier til sårbare og internt fordrevne studerende i Syrien og til syriske flygtninge. På konferencen i Bruxelles den 4.-5. april om støtte til Syriens fremtid²¹ enedes Kommissionen med de øvrige konferencedeltagere om at fortsætte arbejdet med at sikre, at en generation af børn i Syrien og i regionen ikke går tabt og få alle flygtningebørn og sårbare børn i værtssamfund ind i uddannelses tilbud af god kvalitet med lige adgang for piger og drenge.

I de nyligt reviderede **EU-retningslinjer for fremme og beskyttelse af børns rettigheder**²² fornyer EU sit engagement for at fremme og beskytte børns rettigheders udelelighed i dets forbindelser med tredjelande, herunder oprindelses- og transitlande. De indeholder vejledning til ansatte i EU-institutionerne og medlemsstaterne om, hvordan der kan gennemføres en systemstyrkende tilgang for at beskytte alle børns rettigheder. Rådet understregede i sine konklusioner af 3. april 2017²³, at EU fortsat **vil engagere sig aktivt i de processer, der skal føre til udarbejdelsen af en global aftale om flygtninge og en global aftale om migration** efter vedtagelsen af New York-erklæringen om flygtninge og migranter i september 2016²⁴. I den forbindelse bekræftede Rådet endnu engang

¹⁹ Se SWD(2016) 183 final - "Humanitarian Protection: Improving protection outcomes to reduce risks for people in humanitarian crises".

²⁰ Se erklæringen fra konferencen <https://www.supportingsyria2016.com/news/co-hosts-declaration-of-the-supporting-syria-and-the-region-conference-london-2016/>

²¹ Se erklæringen fra konferencen <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2017/04/05-syria-conference-co-chairs-declaration/>

²² EU-retningslinjer for fremme og beskyttelse af børns rettigheder, 7.3.2017, 6846/17.

https://eeas.europa.eu/headquarters/headquarters-homepage/22017/guidelines-promotion-and-protection-rights-child_en.

²³ Rådets konklusioner om fremme og beskyttelse af børns rettigheder, 3.4.2017, 7775/17.

²⁴ New York-erklæringen om flygtninge og migranter, A/71/L.1*, 13.9.2016.

behovet for at beskytte alle flygtninge- og migrantbørn uanset deres status og først og fremmest altid tage hensyn til barnets tarv, herunder uledsagede børn og børn, der er blevet adskilt fra deres familie, under fuld overholdelse af FN's konvention om barnets rettigheder og de valgfrie protokoller hertil.

Vigtige foranstaltninger:

Kommissionen og medlemsstaterne bør:

- prioritere foranstaltninger, der har til formål at styrke systemerne til beskyttelse af børn langs migrationsruterne, bl.a. i forbindelse med gennemførelsen af den politiske erklæring fra topmødet i Valletta og handlingsplanen og partnerskabsrammen samt inden for rammerne af udviklingssamarbejdet
- støtte partnerlande med at udvikle stærke nationale systemer til beskyttelse af børn og folkeregistertjenester samt grænseoverskridende samarbejde om beskyttelse af børn
- støtte projekter, der specifikt vedrører beskyttelse af uledsagede børn i tredjelande langs migrationsruterne, navnlig for at forhindre handel med eller smugling af børn
- aktivt gennemføre EU-retningslinjerne for fremme og beskyttelse af børns rettigheder.

3. HURTIG OG FULDSTÆNDIG IDENTIFIKATION OG BESKYTTELSE

Efter at migrantbørn er ankommet til EU, bør de altid **identificeres og registreres som børn** ved brug af et ensartet datasæt i hele EU (f.eks. for at anføre, om barnet er uledsaget eller adskilt fra sin familie eller rejser med sin familie, nationalitet/statsløs, alder, køn m.m.) I forbindelse med alle grænserelaterede procedurer bør børn prioriteres og få tilstrækkelig støtte fra specialiseret personale ved identificeringen og registreringen. Personalet bør navnlig anvende børnevenlige og kønssensitive tilgange i forbindelse med indsamling af fingeraftryk og biometriske oplysninger. Børns sårbarhed og særlige behov for beskyttelse, herunder behov for sundhedspleje, bør vurderes mere systematisk og individuelt.

Børn, navnlig dem, der er uledsagede, er endnu mere udsat for risikoen for at blive **udnyttet og blive ofre for handel med børn**²⁵. Børn er en særlig sårbar gruppe i forhold til menneskehandlere, og risikoen for, at de bliver ofre for dem, er blevet forværret som følge af antallet af børn, der ankommer til EU. Man bør være særlig opmærksom på at dække behovene hos de piger og drenge, der kan være ofre for alle former for seksuel eller kønsbaseret vold. Selv om det er nødvendigt, henvises de imidlertid ikke altid eller ikke straks til de nationale systemer til beskyttelse af børn og/eller mekanismer til bekæmpelse af menneskehandel. Børn, der er statsløse, f.eks. fordi deres forældre er statsløse, eller fordi der sker kønsdiskriminering i de nationale love i det land, deres mor er statsborger i, kan være svære at identificere, og det kan derfor tage længere tid at fastslå deres status i EU.

Derfor bør der på et tidligt tidspunkt af identifikations- og registreringsfasen være **en person til stede, der er ansvarlig for beskyttelse af børn**. De medlemsstater, der er i frontlinjen, skal, når det er nødvendigt, have støtte fra andre medlemsstater ved, at EU-agenturerne udsender sagkyndige. Der er et presserende behov for at integrere beskyttelse af børn i hotspot ved, at der i hvert hotspot udpeges en børnebeskyttelsesofficer – nemlig en person, der er ansvarlig for beskyttelse af børn, og som fungerer som kontaktperson for alle spørgsmål vedrørende børn, uanset om børnene ansøger om international beskyttelse eller ej.

Der gennemføres ofte ikke grænseoverskridende procedurer for **opsporing af og genforening med familien**, herunder i oprindelses- og transitlandene, eller de trækker ud eller indledes for sent. Disse

²⁵ Se COM(2016) 267 final.

procedurer bør være enklere og hurtigere for alle børn, uanset om de ansøger om international beskyttelse (og således kan komme i betragtning til overførsler i medfør af Dublinforordningen²⁶), eller om direktivet om familiesammenføring finder anvendelse²⁷. Derudover bør der træffes foranstaltninger for at kontrollere familierelationerne for børn, der er blevet adskilt fra deres familie, og som rejser med voksne, før de henvises videre, eller den voksne, der ledsager dem, bliver deres værge.

Forsvundne migrantbørn har samme ret til beskyttelse som landets egne forsvundne børn. For at løse problemet med forsvundne børn kræves der robuste forebyggende mekanismer og foranstaltninger. Hvad angår forebyggelse, skal børn, der opdages et hvilket som helst sted på EU's område straks identificeres, registreres og henvises til myndigheder med ansvar for beskyttelse af børn.

Det er nødvendigt at indføre protokoller og procedurer for **systematisk at rapportere og reagere** på tilfælde af uledsagede børn, der meldes savnet²⁸. Navnlig ledere af modtagelsescentre og andre, der tager vare på børn, bør rapportere alle tilfælde af børn, der meldes savnet, til politiet. Hotline-nummeret for forsvundne børn (116 000, der virker i alle EU-medlemsstater) og nationale advarselsmekanismer vedrørende forsvundne børn skal anvendes, når det er hensigtsmæssigt. Alle tilfælde af forsvundne uledsagede børn bør registreres af politiet, som skal indlæse en indberetning om det forsvundne barn i Schengeninformationssystemet (SIS) og samarbejde med det nationale SIRENE-kontor. Medlemsstaterne bør også anmode om, at der udsendes en efterlysning via Interpol²⁹ og involvere Europol, når det er relevant. En yderligere indsats for at skabe øget bevidsthed om forsvundne børn kunne også omfatte informationskampagner på relevante offentlige steder.

Den nyligt foreslåede reform af SIS omfatter et forslag om at tilføje en registreringskategori vedrørende forsvundne børn i systemet, hvoraf det fremgår, under hvilke omstændigheder barnet forsvandt, hvis disse kendes, og om barnet er uledsaget og/eller offer for menneskehandel³⁰. Der arbejdes på at udvikle et automatiseret fingeraftryksidentifikationssystem i SIS. Det vil gøre det muligt at søge på fingeraftryk i SIS og sikre en mere pålidelig identifikation af børn, der har behov for beskyttelse. En sænkning af mindstealderen for at tage fingeraftryk og ansigtsbilleder fra 14 til 6 år, således som det foreslås i den reviderede Eurodacforordning, kan også gøre det lettere at spore forsvundne børn³¹. Derudover vil det fremtidige ind- og udrejsesystem³² også være med til at forbedre identifikationen og opdagelsen af børn, der er tredjelandsstatsborgere, og som forsvinder i Europa.

²⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 31-59).

²⁷ Direktiv 2003/86/EF om ret til familiesammenføring (EUT L 251 af 3.10.2003, s. 12-18).

²⁸ Se f.eks. den overordnede svenske tilgang til forsvundne uledsagede børn (national kortlægning/analyse/opfølgende foranstaltninger).

<http://www.lansstyrelsen.se/Stockholm/Sv/manniska-och-samhalle/manskliga-rattigheter/ensamkommande-barn-som-forsviner/Sidor/mapping-analysis-follow-up-on-missing-unaccompanied-minors-in-sweden.aspx>.

²⁹ Under behørig hensyntagen til beskyttelsesforanstaltningerne for at undgå at bringe ansøgere om international beskyttelse eller deres familie i fare som følge af aktører i tredjelande.

³⁰ COM(2016) 883 final.

³¹ COM(2016) 272 final.

³² COM(2016) 194 final.

Vigtige foranstaltninger:

Fra 2017 opfordres medlemsstaterne med støtte fra Kommissionen og EU-agenturerne til:

- at indsamle og udveksle sammenlignelige oplysninger for at fremme den grænseoverskridende sporing af forsvundne børn og kontrollere familierelationerne
- anvende børnevenlige og kønssensitive tilgange i forbindelse med indsamling af fingeraftryk og biometriske oplysninger
- sikre, at der på et tidligt tidspunkt af identifikations- og registreringsfasen er en person til stede, der er ansvarlig for beskyttelse af børn, og at der i hvert hotspot udpeges børnebeskyttelsesofficerer
- indføre de nødvendige protokoller og procedurer for systematisk at rapportere og reagere på alle tilfælde af uledsagede børn, der meldes savnet.

4. ORDENTLIGE MODTAGELSESFORHOLD I EU

Modtagelsesforholdene for migrantbørn omfatter ikke kun sikker og ordentlig indkvartering, men også de nødvendige støttetjenester for at sikre barnets tarv og velfærd såsom uafhængig repræsentation samt adgang til uddannelse, sundhedspleje, psykosocial støtte, fritidsaktiviteter og integrationsrelaterede foranstaltninger.

Modtagelsesforholdene er ikke altid tilpasset børnenes behov, og personalet er ikke altid uddannet eller kvalificeret til at arbejde med børn. Der er endnu ikke truffet passende beskyttelses- og sikkerhedsforanstaltninger for børn i alle modtagelsesfaciliteter. Undertiden foretages der ikke hensigtsmæssige eller slet ikke vurderinger af det enkelte barns behov, hvilket forhindrer en skræddersyet indsats for at dække hvert barns behov. Selv om der i de senere år er blevet gjort større brug af familiepleje for uledsagede børn, og det har vist sig at være en vellykket og omkostningseffektiv løsning, udnyttes denne mulighed stadig ikke fuldt ud. Der er behov for psykologisk støtte til børn og familier med posttraumatisk stresssyndrom samt særlige tjenester for piger og drenge, der har været udsat for seksuel og kønsbaseret vold, med lettere adgang til seksuel og reproduktiv sundhedspleje. For børn, der lever i et samfund, kan der være hindringer for adgangen til sundhedspleje og uddannelse. Børn sikres ikke altid adgang til uddannelse på et tidligt tidspunkt, selv om det er en menneskeret i henhold til FN's konvention om barnets rettigheder og af grundlæggende betydning for deres fremtid og velfærd.

For at løse disse problemer vil Kommissionen fortsat prioritere en sikker adgang til formel og uformel uddannelse for at mindske det tidsrum, hvori børns uddannelsesforløb afbrydes³³. Der skal sættes alt ind på at sikre, at der findes passende og sikre modtagelsesforhold, og at der er adgang til disse. En passende løsning for uledsagede børn er navnlig indkvartering hos voksne slægtninge eller en plejefamilie, indkvarteringscentre, der er specielt tilpasset børn, eller andre passende former for indkvartering såsom åbne modtagelsescentre, der nøje overvåges, og som er udformet således, at børnene sikres beskyttelse, eller mindre bofællesskaber for ældre børn³⁴. FN's retningslinjer for alternativ børneforsorg udgør relevante standarder³⁵.

³³ Navnlig via EU's nødhjælpsinstrument. http://ec.europa.eu/echo/what-we-do/humanitarian-aid/emergency-support-within-eu_en.

³⁴ Som fastsat i artikel 24 i direktiv 2013/33/EU om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse (omarbejdning) (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 96-116).

³⁵ <http://www.refworld.org/docid/4c3acd162.html>.

I nogle tilfælde er børn blevet indkvarteret i lukkede faciliteter på grund af mangel på passende alternative modtagelsesfaciliteter. Da **forvaring har negative virkninger** for børn, bør der udelukkende anvendes administrativ forvaring, jf. EU-lovgivningen, under ekstraordinære omstændigheder, hvor det er strengt nødvendigt, og kun som sidste udvej, i kortest mulig tid og aldrig i fængsler.

Hvis forvaring er berettiget, bør der desuden gøres alt for at sikre, at der findes en række levedygtige alternativer til administrativ forvaring af migrantbørn, og at de har adgang til dem³⁶, bl.a. via støtte fra EU's fonde. Fremme af alternativer til forvaring vil være hovedemnet på det 11. forum om barnets rettigheder (november 2017).

Indførelsen af **effektive overvågningssystemer** på nationalt plan bør også bidrage til at sikre, at modtagelsescentrene fungerer godt, og at forretningsmæssige interesser (for centre, der drives med gevinst for øje) ikke går forud for beskyttelsen af børn. For at støtte medlemsstaterne vil EASO i 2017 udvikle særlige retningslinjer for de operationelle standarder og indikatorer for de materielle modtagelsesforhold for uledsagede børn ud over de retningslinjer, der allerede blev udstukket sidste år, og som gælder for alle asylansøgere.

Vigtige foranstaltninger:

Fra 2017 opfordres medlemsstaterne med støtte fra Kommissionen og EU-agenturerne til:

- at sikre, at der ved børnenes ankomst foretages individuelle kønssensitive og aldersspecifikke vurderinger af deres sårbarhed og behov, og at der tages hensyn hertil i alle efterfølgende procedurer;
- at sikre, at alle børn rettidigt får adgang til sundhedspleje (herunder forebyggende pleje) og psykosocial støtte samt inklusiv formel uddannelse uanset barnets status og/eller dets forældres status
- at sikre, at der findes en række alternative plejemuligheder for uledsagede børn, herunder familiepleje
- at integrere politikkerne for beskyttelse af børn i alle modtagelsesfaciliteter for børn, bl.a. ved at udpege en person, der er ansvarlig for beskyttelsen af børn
- at sikre og overvåge, at der findes en række levedygtige alternativer til administrativ forvaring af migrantbørn, og at de har adgang til disse
- at sikre, at der findes hensigtsmæssige og effektive overvågningssystemer, hvad angår modtagelsen af migrantbørn
- fuldt ud at udnytte de kommende retningslinjer fra EASO om operationelle standarder og indikatorer for de materielle modtagelsesforhold for uledsagede børn.

5. SIKRE HURTIG OG EFFEKTIV ADGANG TIL PROCEDURER FOR FASTSÆTTELSE AF STATUS OG ANVENDELSE AF RETSSIKKERHEDSGARANTIER

Der skal gælde **hensigtsmæssige garantier** for alle børn, der opholder sig på EU's område, herunder i alle faser af asyl- og tilbagesendelsesproceduren. På nuværende tidspunkt er det nødvendigt at styrke en række vigtige beskyttelsesforanstaltninger, navnlig for så vidt angår adgangen til oplysninger, retlig repræsentation og værgemål, retten til at blive hørt, retten til effektive retsmidler og tværfaglige vurderinger, der er i overensstemmelse med børnenes rettigheder.

³⁶ Se artikel 11 i direktiv 2013/33/EU om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (omarbejdning) (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 96–116) og baggrundsviden, UNHCR's standarder for forvaring og punkt 84-88 under alternativer til forvaring. http://ec.europa.eu/newsroom/document.cfm?doc_id=42359.

Værger spiller en afgørende rolle med henblik på at sikre adgangen til rettigheder og varetage alle uledsagede mindreåriges tarv, bl.a. dem, der ikke ansøger om asyl. De kan i samarbejde med andre aktører hjælpe med at opbygge barnets tillid og sikre dets velfærd, bl.a. med henblik på integration. Værger kan også være med til at forhindre, at børn forsvinder eller bliver ofre for menneskehandel. Der er på nuværende tidspunkt en række større mangler ved den måde, hvorpå værgemålsordningerne fungerer i visse medlemsstater, navnlig hvad angår antallet af ordentligt kvalificerede værger, der er til rådighed, og den fart, hvormed de udpeges. De institutioner, der har ansvar for værgemål, bør om nødvendigt styrkes. Det er nødvendigt at rekruttere et tilstrækkeligt antal værger, at udpege dem hurtigere og at sikre, at de er bedre rustet til at udføre deres opgaver. Der er også et presserende behov for at udvikle og udveksle god praksis og vejledning mellem værgerne og de myndigheder i medlemsstaterne, der har ansvaret for værgemål. Det er årsagen til, at der i 2017 vil blive oprettet et europæisk værgemålsnet.

I Kommissionens forslag fra 2016 om en reform af **det fælles europæiske asylsystem** anerkendes den grundlæggende rolle, som værger for uledsagede børn spiller, og det tilstræbes at styrke de særlige garantier, der gælder for børn³⁷. Forslaget til forordning om asylprocedurer³⁸ har til formål at styrke værgemålsordningerne i medlemsstaterne, mens den nye Dublinforordning³⁹ skal sikre, at det hurtigt fastslås, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af barnets ansøgning om international beskyttelse.

Metoderne og procedurerne for **aldersvurdering** varierer meget på tværs af medlemsstaterne og følger ikke altid EASO's henstillinger og gældende praksis. F.eks. kan det ske, at der foretages unødvendige aldersvurderinger, og undertiden anvendes der indgribende metoder; værgerne udpeges ofte først efter, at der er foretaget en vurdering, og tvister om alder kan undertiden føre til, at børn frihedsberøves. I nogle tilfælde forventes børn selv at betale for at anfægte aldersvurderingen. Der er behov for pålidelige, tværfaglige aldersvurderingsprocedurer, som fuldt ud er i overensstemmelse med de retslige garantier i forbindelse med aldersvurderinger, der er fastsat i EU-lovgivningen, når der er tvivl om, hvorvidt en person er under 18 eller ej. En person bør formodes at være et barn, og tvivlen bør komme den pågældende til gode, hvis resultaterne ikke er entydige, jf. EU-lovgivningen⁴⁰. I 2017 vil EASO ajourføre sine retningslinjer for aldersvurderinger.

Som nævnt ovenfor varer **procedurerne for opsporing af og genforening med familien** længe eller indledes for sent. Disse procedurer bør gennemføres uanset barnets retlige status med inddragelse af den person, der er ansvarlig for beskyttelsen af barnet, eller barnets værge, når der er udpeget en sådan. For så vidt angår asylansøgere anvendes overførsler på grundlag af bestemmelserne i Dublinforordningen om familiens enhed ikke tilstrækkeligt, og undertiden tager det mange måneder at få dem gennemført. Der bør gøres en fælles indsats for at fremskynde procedurerne for genforening med familien, idet uledsagede børn og børn, der er blevet adskilt fra deres forældre, prioriteres. Når børn overflyttes på tværs af grænserne internt i EU, uanset om det sker i medfør af Dublinforordningen eller andet, er det vigtigt, at der er et tæt samarbejde mellem de myndigheder i hver medlemsstat, der har ansvaret for barnets velfærd. Medlemsstaterne bør fuldt ud udnytte de

³⁷ Se http://europa.eu/rapid/press-release_IP-16-1620_da.htm og http://europa.eu/rapid/press-release_IP-16-2433_da.htm.

³⁸ COM(2016) 467 final.

³⁹ COM(2016) 270 final.

⁴⁰ Hvad angår migrantbørn, der ansøger om asyl, er dette fastsat i direktiv 2013/32/EU om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 60–95). Se også artikel 13, stk. 2, i direktiv 2011/36/EU om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofrene herfor (EUT L 101 af 15.4.2011, s. 1–11).

eksisterende samarbejdskanaler, f.eks. via de centrale myndigheder, der er omhandlet i Bruxelles IIa-forordningen⁴¹.

Der er ofte store forsinkelser i **behandlingen af asylansøgninger og i andre procedurer vedrørende børn**. Procedurerne for fastsættelse af børns status bør prioriteres (princippet om hurtig sagsbehandling), jf. Europarådets retningslinjer for børnevenlig retspleje⁴².

Omfordeling af asylansøgere fra Italien og Grækenland har ikke kun til formål at lette presset på disse medlemsstater, men også at sikre hurtig adgang til asylprocedurerne for omfordelte personer. I henhold til **Rådets afgørelser om omfordeling**⁴³ skal medlemsstaterne prioritere omfordelingen af sårbare personer, herunder uledsagede børn og andre børn, der er i en særlig sårbar situation. I december 2016 opfordrede Det Europæiske Råd medlemsstaterne til yderligere at intensivere deres bestræbelser for at fremme omfordelingen, navnlig af uledsagede børn⁴⁴. Trods Kommissionens konstante opfordringer var der pr. 2. april 2017 kun blevet omfordelt 341 uledsagede børn og børn, der var blevet adskilt fra deres familie, fra Grækenland. I Italien er kun et barn, der var blevet adskilt fra sin familie, blevet omfordelt, da myndighederne endnu ikke har fastsat en særlig procedure for omfordeling af uledsagede børn⁴⁵. Det er vigtigt, at medlemsstaterne giver flere tilsagn, navnlig for uledsagede børn og børn, der er blevet adskilt fra deres familie.

Vigtige foranstaltninger:

I 2017 vil Kommissionen og EU-agenturerne:

- oprette et europæisk værgemålsnet, udvikle og udveksle god praksis og retningslinjer for værgemål i samarbejde med European Network of Guardianship Institutions
- EASO vil ajourføre sine retningslinjer for aldersvurderinger.

Med støtte fra Kommissionen og EU-agenturerne opfordres medlemsstaterne til at:

- styrke den myndighed/institution, der har ansvaret for værgemål for at sikre, at alle uledsagede børn hurtigt får en værge
- gennemføre pålidelige, tværfaglige aldersvurderingsprocedurer og ikke-indgribende vurderingsprocedurer
- sikre en hurtig og effektiv opsporing af familien, internt i EU eller udenfor, ved brug af alle eksisterende grænseoverskridende samarbejdskanaler
- prioritere behandlingen af sager (f.eks. asylansøgninger) vedrørende børn i overensstemmelse med princippet om hurtig sagsbehandling
- prioritere omfordelingen af uledsagede børn fra Grækenland og Italien.

6. SIKRE VARIGE LØSNINGER

Det er vigtigt at finde **varige løsninger** for at sikre alle børn en normal og stabil tilværelse på lang sigt. Når der skal findes varige løsninger, bør der ses nærmere på alle muligheder såsom integration i

⁴¹ Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabsager og i sager vedrørende forældreansvar (EUT L 338 af 23.12.2003, s. 1-29).

⁴² I henhold til artikel 31, stk. 7, litra b), i direktivet om asylprocedurer og Europarådets retningslinjer for børnevenlig retspleje:50. https://search.coe.int/cm/Pages/result_details.aspx?ObjectID=09000016804b2cf3.

⁴³ Rådets afgørelse (EU) 2015/1523 af 14. september 2015 om midlertidige foranstaltninger til fordel for Italien og for Grækenland på området international beskyttelse og Rådets afgørelse (EU) 2015/1601 af 22. september 2015 om midlertidige foranstaltninger til fordel for Italien og Grækenland på området international beskyttelse.

⁴⁴ http://www.consilium.europa.eu/da/meetings/european-council/2016/12/20161215-euco-conclusions-final_pdf/.

⁴⁵ COM(2017) 212 final.

en medlemsstat, tilbagesendelse til oprindelseslandet, genbosætning eller genforening med familiemedlemmer i et tredjeland. Det er vigtigt, at der i alle tilfælde foretages en grundig **undersøgelse af, hvad der er i barnets tarv**⁴⁶.

Der bør fastsættes klare regler for børns retlige status, når de ikke indrømmes asyl, men ikke ønsker at blive sendt tilbage til deres oprindelsesland⁴⁷. Medlemsstaterne bør fastsætte procedurer og processer, der skal bidrage til at finde varige løsninger i hvert enkelt tilfælde, og klart fastlægge, hvilke roller og opgaver de personer, der involveret i vurderingen, hver især har for derved at undgå, at børn i lange perioder befinder sig i et tomrum, hvad angår deres retlige status. De bør sikres **adgang til uddannelse, sundhedspleje og psykosocial støtte**, mens de venter på, at der findes en varig løsning. Derudover bør medlemsstaterne sikre, at der findes procedurer til afgørelse af børns status og løsninger på deres opholdsstatus, når de ikke ønsker at blive sendt tilbage, navnlig de børn, der har opholdt sig i landet i et vist tidsrum.

Tidlig integration af børn er vigtig for at støtte deres udvikling til at blive voksne. Det er en samfundsmæssig investering og en vigtig faktor for at bidrage til den samfundsmæssige samhørighed overordnet i Europa. Det er vigtigt at integrere børn tidligst muligt via almene og målrettede foranstaltninger for at mindske risikoen for, at de bliver involveret i kriminelle aktiviteter eller udsat for radikaliserings⁴⁸. Netværket til bevidstgørelse omkring radikaliserings ser nærmere på gældende praksis og tilgange til at støtte og beskytte børn, der kan være blevet traumatiserede og kan være sårbare over for radikaliserings⁴⁹. Det omfatter en fortsat indsats for at fremme en positiv tilgang til diversitet samt til at bekæmpe racisme, fremmedhad og navnlig hadefulde tale om migrantbørn.

Da børn, der er ankommet for nylig, måske endnu ikke har opnået tilstrækkelige færdigheder og kompetencer til fuldt og aktivt at blive integreret i samfundet, navnlig til at indlede yderligere studier eller blive indsluset på arbejdsmarkedet, bør børn i denne overgangsfase have vejledning, støtte og mulighed for at fortsætte deres uddannelse. Som det er tilfældet for børn, der er EU-borgere, og som staten tager sig af, er det desuden nødvendigt at indføre ordninger og procedurer, der skal hjælpe migrantbørn, som staten tager sig af, med at forberede sig på overgangen til at blive voksne/forlade plejelinstitutionen.

Kommissionen fremmer samarbejdet mellem medlemsstaterne på dette område ved at lette udvekslingen af god praksis⁵⁰ og yde finansiel støtte til pilotprojekter om integration for alle migrantbørn, også dem, der er uledsagede. Integrationen af uledsagede børn er en prioritet inden for rammerne af Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden 2014-2020. I overensstemmelse med handlingsplanen for integration af tredjelandsstatsborgere⁵¹ og Rådets konklusioner fra december

⁴⁶ Se http://www.connectproject.eu/PDF/CONNECT-EU_Reference.pdf (side 59) for at få et overblik over EU-bestemmelser om varige løsninger.

⁴⁷ Jf. henstilling 13 i Kommissionens henstilling af 7.3.2017 om tilbagesendelse (C(2017) 1600 final).

⁴⁸ Jf. Rådets konklusioner af 3.11.2016 (13611/16) og COM(2016) 379 final. Se også resultaterne i Europarådets rapport af 15.3.2016: "Preventing the radicalisation of children by fighting the root causes" og resolution 2103/2016 fra Europarådets Parlamentariske Forsamling.

⁴⁹ Se dokumentet fra november 2016 om nøglespørgsmål fra netværket til bevidstgørelse omkring radikaliserings: "Child returnees from conflict zones". hvori der redegøres for de særlige udfordringer ved at arbejde med børn, der har været i fare:

https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/what-we-do/networks/radicalisation_awareness_network/ran-papers/docs/issue_paper_child_returnees_from_conflict_zones_112016_en.pdf; Se også den kommende håndbog om, hvilke foranstaltninger der skal træffes i forbindelse med personer, der vender tilbage fra konfliktområder, bl.a. et særligt kapitel om børn, som skal præsenteres på konferencen i juni 2017 om tilbagesendte, der afholdes af netværket til bevidstgørelse omkring radikaliserings.

⁵⁰ Se EU's websted om integration <https://ec.europa.eu/migrant-integration/search?search=child+good+practices>.

⁵¹ COM(2016) 377 final.

2016⁵² omfatter de vigtigste foranstaltninger, der hidtil er truffet, indkaldelser af forslag på tværs af politikområder, idet det først og fremmest er integration, der prioriteres.

Medlemsstaternes integrationspolitikker afspejler deres forskellige sociale og økonomiske baggrund og forhold. **Tidlig og reel adgang til inklusiv formel uddannelse**, herunder førskoleundervisning og børnepasning, er et af de vigtigste og bedste redskaber til at integrere børn og fremme deres sprogfærdigheder, den sociale samhørighed og den gensidige forståelse. Uddannelse, der forbereder lærerne på at arbejde med børn med forskellig baggrund, er en vigtig faktor i forbindelse med integration. Det er også vigtigt at være opmærksom på andre dimensioner af socialiseringen, herunder via fritids- og sportsaktiviteter. Alle børn skal have reel adgang til uddannelse og alle foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre dette (f.eks. sprogundervisning), selv om de sendes tilbage til et tredjeland. Som følge af den stigende risiko for, at migrantbørn havner i særskilte uddannelsesstilbud⁵³, er det vigtigt for børns integration på andre af livets områder, at de får adgang til inklusiv og ikkediskriminerende uddannelse. **En rettidig adgang til sundhedspleje og en ordentlig levestandard** er vigtig for integrationen af børn i værtslandene. Forbedring af levevilkårene, foranstaltninger for at bekæmpe børnefattigdom og sikring af sundhedspleje (herunder psykisk sundhedspleje) til børn er af afgørende betydning⁵⁴.

Medlemsstaterne bør også øge brugen af **genbosætning og andre lovlige adgangsveje for børn**, herunder børn i familier, med særlig fokus på de mest sårbare. Uledsagede børn eller børn, der er blevet adskilt fra deres familie, kan komme i betragtning for omgående genbosætning via medlemsstaternes nationale genbosættelsesprogrammer eller inden for rammerne af de igangværende europæiske genbosætningsordninger, der blev oprettet ved konklusionerne om genbosætning⁵⁵ af 20. juli 2015 og erklæring fra EU og Tyrkiet af 18. marts 2016. Genbosætning af uledsagede børn eller børn, der er blevet adskilt fra deres familie, fremmes via finansielle incitament i EU's genbosætningsprogram under forordningen om Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden⁵⁶. Den 13. juli 2016 vedtog Kommissionen et forslag til forordning om indførelse af en EU-genbosætningsramme, i henhold til hvilken børn og unge, der er i fare, udpeges som sårbare personer, der kan komme i betragtning til genbosætning⁵⁷.

Når det er i børnenes tarv, bør de **sendes tilbage** til deres oprindelsesland eller sammenføres med familiemedlemmer i et andet tredjeland. Afgørelser om tilbagesendelse af børn til deres oprindelseslande skal overholde princippet om non-refoulement og om barnets tarv og bør baseres på en individuel vurdering og følge en fair og effektiv procedure, der garanterer deres ret til beskyttelse og ikkeforskelsbehandling. Det bør navnlig prioriteres at sikre et bedre samarbejde med oprindelseslandene, bl.a. ved at sikre bedre betingelser for opsporing af familien og reintegration. Håndbogen om tilbagesendelse⁵⁸ og Kommissionens henstilling af 7. marts 2017 om at gøre tilbagesendelserne mere effektive ved gennemførelsen af direktiv 2008/115/EF⁵⁹ indeholder specifikke retningslinjer med hensyn til barnets tarv. Det er vigtigt at sikre, at børn, der sendes

⁵² <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-15312-2016-INIT/da/pdf>.

⁵³ Se rapporten fra Agenturet for Grundlæggende Rettigheder: "Together in the EU – Promoting the participation of migrants and their descendants". <http://fra.europa.eu/en/publication/2017/migrant-participation>.

⁵⁴ Migrantbørn er udsat for en høj risiko for fattigdom, og i den integrerede tilgang, der blev fremmet i Kommissionens henstilling "Invester i børn: Hvordan man bryder den onde cirkel for de socialt udsatte", sættes der fornyet fokus herpå i forbindelse med integration (EUT L 59 af 2.3.2013, s. 5-16).

⁵⁵ 11130/15.

⁵⁶ Forordning (EU) nr. 516/2014 om oprettelse af asyl-, migrations- og integrationsfonden (EUT L 150 af 20.5.2014, s. 168-194).

⁵⁷ COM(2016) 468 final.

⁵⁸ https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/what-we-do/policies/european-agenda-migration/proposal-implementation-package/docs/return_handbook_da.pdf.

⁵⁹ C(2017) 1600 final

tilbage, straks får adgang til passende (re)integrationsforanstaltninger, både før afrejsen og efter ankomsten til deres oprindelsesland eller et andet tredjeland.

Vigtige foranstaltninger:

I 2017 vil Kommissionen:

- fremme integrationen af børn ved hjælp af de til rådighed stående finansielle midler og udveksling af god praksis med hensyn til ikkediskriminerende adgang til offentlige tjenester og målrettede programmer

Medlemsstaterne opfordres til:

- inden for kort tid efter børnenes ankomst at sikre dem lige adgang til inklusiv, formel uddannelse, herunder førskoleundervisning og børnepasning, og udforme og gennemføre målrettede programmer til støtte herfor
- at sikre rettidig adgang til sundhedspleje samt andre vigtige offentlige tjenesteydelser for alle børn
- at yde støtte til at give børn, der er ved at blive voksne (eller er på vej til at forlade plejelinstitutioner) at få adgang til de nødvendige uddannelses tilbud
- at fremme social inklusion i alle integrationsrelaterede politikker, f.eks. ved at prioritere blandet, ikkeadskilt indkvartering og inklusiv uddannelse
- at øge genbosætningen i Europa af børn med behov for international beskyttelse
- at sikre, at der er truffet passende foranstaltninger til opsporing af familien og reintegration for at dække behovene hos børn, som vil blive sendt tilbage til deres oprindelsesland.

7. TVÆRFAGLIGE FORANSTALTNINGER: RESPEKT OG GARANTIER FOR BARNETS TARV; EN MERE EFFEKTIV BRUG AF DATA, FORSKNING, UDDANNELSE OG MIDLER

Det skal først og fremmest vurderes, hvad der er i **barnets tarv**, og der skal tages hensyn hertil i **forbindelse med alle foranstaltninger og afgørelser, der vedrører det pågældende barn**⁶⁰. På nuværende tidspunkt er der dog i de fleste medlemsstaters lovgivninger ikke fastsat en procedure for at indkredse og opfylde dette krav, bl.a. hvad angår varige løsninger for uledsagede børn på grundlag af en individuel og tværfaglig vurdering. Den nationale lovgivning specificerer heller ikke altid klart værgens rolle i den forbindelse. Det er vigtigt, at EU yder yderligere vejledning om emnet ved at bygge videre på internationale standarder. Ved kortlægningen af den bedste varige løsning for et barn bør der foretages en velfunderet vurdering af, hvad der er i barnets tarv, hvilket bør medføre yderligere retssikkerhedsgarantier, da denne afgørelse har meget stor indflydelse på et barns fremtid⁶¹.

Målrettet forskning kan også være nyttig. I forbindelse med Horisont 2020, EU's rammeprogram for forskning og innovation, vil der blive forsket i, hvordan det er muligt at tage fat på spørgsmålet om integration af migrantbørn i uddannelsessystemerne i EU.

⁶⁰ [Generel bemærkning nr. 14 fra Komitéen for Barnets Rettigheder; http://www2.ohchr.org/English/bodies/crc/docs/GC/CRC_C_GC_14_ENG.pdf](http://www2.ohchr.org/English/bodies/crc/docs/GC/CRC_C_GC_14_ENG.pdf); retssikkerhedsgarantier i afsnit V i UNHCR's retningslinjer for barnet tarv: Safe and Sound, 2014: <http://www.refworld.org/docid/5423da264.html>; Bedste retningslinjer for at fastslå, hvad der er i barnets tarv, 2012 (<http://www.unhcr.org/4566b16b2.pdf>) og praktisk håndbog fra UNHCR/International Rescue Committee (<http://www.refworld.org/pdfid/4e4a57d02.pdf>).

⁶¹ Artikel 6, stk. 1, i Dublin III-forordningen, betragtning 35 i Eurodacforordningen, betragtning 33 i det omarbejdede direktiv om asylprocedurer, betragtning 18 i det omarbejdede kvalifikationsdirektiv, betragtning 9 og artikel 23, stk. 2, i direktivet om modtagelsesforhold.

Børn skal informeres - på en børnevenlig måde, der tager hensyn til deres alder og konteksten - om deres rettigheder og de procedurer og tjenester, der skal sikre deres beskyttelse. Det er nødvendigt at gøre mere for at lukke hullerne og anvende en række informationsmetoder for at dække børnenes behov. Kulturformidlere og tolke har vist sig at spille en gavnlig rolle i den henseende.

EU har øget sin **operationelle støtte** til medlemsstaterne, hvad angår uddannelse, indsamling af data, finansiering og udveksling af bedste praksis. Det vil fortsætte sin indsats for at støtte gennemførelsen af alle de foranstaltninger, der redegøres for i denne meddelelse.

Personer, der arbejder med og for børn (f.eks. grænsevagter, ansatte i modtagelsescentre og værgere) er ikke altid tilstrækkeligt **uddannet i beskyttelse af børn** og børnenes rettigheder samt i at kommunikere med børn på en køns-, alders- og kontekstbestemt måde. Det bør prioriteres at afsætte ressourcer til uddannelse. I 2017 vil de relevante EU-agenturer øge støtten til og omfanget af uddannelsesstilbud om beskyttelse af migrantbørn.

Oplysningerne om migrantbørn er stadig meget fragmenterede, ikke altid opdelt efter alder og køn og ikke altid sammenlignelige, hvilket "usynliggør" børnene og deres behov. Det nøjagtige antal (uledsagede) børn, der meldes savnet eller forsvinder fra modtagelses- og plejefaciliteter, er ikke kendt⁶². Det er kun oplysninger om antallet af børn, der ansøger om asyl, der indsamles på en koordineret måde. Der er behov for mere detaljerede oplysninger om alle migrantbørn, der kan indgå i udformningen af politikker og anvendes til at sikre mere målrettede støttetjenester og med henblik på beredskabsplaner⁶³, jf. New York-erklæringen af 19. september 2016 om flygtninge og migranter⁶⁴. Med henblik herpå vil Kommissionens videntcenter om migration og demografi oprette en database om migrantbørn⁶⁵. Ved udgangen af 2017 vil Kommissionen også indlede konsultationer om mulige forbedringer af det nuværende omfang på EU-plan af indsamlingen af oplysninger om børn og migration, bl.a. på grundlag af forordningen om statistikker om migration⁶⁶ og retningslinjerne fra 2011^{67,68} med henblik på at forbedre oplysningernes dækning, tilgængelighed og detaljeringsgrad.

EU-finansieringen bidrager til beskyttelsen af migrantbørn og støtter **integrerede systemer til beskyttelse af børn**. Den øgede andel, børn udgør i den samlede tilstrømning af migranter, kræver imidlertid også, at deres behov prioriteres i overensstemmelse med fænomenets omfang i medlemsstaternes nationale programmer under Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden og Fonden for Intern Sikkerhed. Beskyttelse integreres i nødforanstaltninger, der støttes via nødhjælpsinstrumentet. Andre EU-fonde bør anvendes mere til at støtte modtagelsen, integrationen og uddannelsen af børn eller deres adgang til retssikkerhedsgarantier, herunder de europæiske

⁶² Kommissionens undersøgelse fra 2013: "Missing children in the European Union: Mapping, data collection and statistics" gav en række oplysninger om antallet af forsvundne uledsagede børn i 12 medlemsstater. http://ec.europa.eu/justice/fundamental-rights/files/missing_children_study_2013_en.pdf.

⁶³ F.eks. om inddragelse af ansøgninger om international beskyttelse, igangværende sager, afgørelser om indrømmelse eller inddragelse af status og Dublinoverførsler.

⁶⁴ <https://refugeemigrants.un.org/declaration> - afsnit II, punkt 40, "Commitments that apply both to refugees and migrants".

⁶⁵ <https://ec.europa.eu/jrc/en/migration-and-demography>.

⁶⁶ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?qid=1491912885936&uri=CELEX:32009R0223>. Forordning (EF) nr. 223/2009 af 11. marts 2009 om europæiske statistikker og om ophævelse af forordning (EF, Euratom) nr. 1101/2008 om fremsendelse af fortrolige statistiske oplysninger til De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor, Rådets forordning (EF) nr. 322/97 om EF-statistikker og Rådets afgørelse 89/382/EØF, Euratom om nedsættelse af et udvalg for De Europæiske Fællesskabers statistiske program (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 164–173).

⁶⁷ Eurostat, First permits issued for other reasons by reason, length of validity and citizenship:

http://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/show.do?dataset=migr_resoth.

⁶⁸ Eurostat, First permits issued for other reasons by reason, length of validity and citizenship: http://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/show.do?dataset=migr_resoth.

struktur- og investeringsfonde såsom Den Europæiske Socialfond, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling samt Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede, EU-programmet for beskæftigelse og social innovation og programmet for rettigheder, ligestilling og unionsborgerskab⁶⁹. Samtidigt er det vigtigt at sikre, at når de nødvendige EU-midler stilles til rådighed, ledsages de af et krav om beskyttelse af børn, således at organisationer, der er i direkte kontakt med børn, sikrer, at deres personale er blevet kontrolleret og uddannet, og at der findes rapporteringsprocedurer og -ordninger samt ansvarlighedsmekanismer.

Der findes også en mængde viden og **god praksis** i medlemsstaterne om beskyttelse af migrantbørn, som bør deles på lokalt og nationalt plan.

Endelig vil Kommissionen nøje overvåge, at alle relevante aspekter af EU-lovgivningen gennemføres, herunder navnlig overholdelsen af de grundlæggende rettigheder og garantierne i forhold til børns rettigheder⁷⁰.

Vigtige foranstaltninger:

I eller fra 2017 vil Kommissionen og EU-agenturerne:

- yde supplerende uddannelse og vejledning og stille redskaber til rådighed vedrørende vurderingen af, hvad der er i barnets tarv
- indlede konsultationer om mulige forbedringer af det nuværende omfang på EU-plan af indsamlingen af oplysninger om migrantbørn, bl.a. på grundlag af forordningen om statistikker om migration og retningslinjerne fra 2011, og Kommissionens videntcenter om migration og demografi vil oprette en database om migrantbørn
- kræve, at organisationer, der er i direkte kontakt med børn, får en plads i de interne politikker til beskyttelse af børn for derved at få tildelt EU-støtte
- indsamle og videreformidle god praksis om beskyttelse af migrantbørn via en onlinedatabase.

Medlemsstaterne opfordres til at:

- sikre, at alle børn får relevante oplysninger om deres rettigheder og om procedurer på en børnevenlig måde, der tager hensyn til deres alder og konteksten
- sikre, at de personer, der arbejder med migrantbørn - fra ankomsten til EU's grænser til deres integration eller tilbagesendelse - er ordentlig uddannet, og at fagfolk inden for beskyttelse af børn involveres, når det er relevant
- prioritere migrantbørn i forbindelse med de nationale programmer under Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden og Fonden for Intern Sikkerhed og anvende alle andre disponible supplerende EU-midler til at sikre, at organisationer, der skal modtage støtte, har indført politikker til beskyttelse af børn
- øge indsamlingen af mere detaljerede oplysninger og statistikker om migrantbørn.

8. KONKLUSION

Der er gjort fremskridt med handlingsplanen om uledsagede børn (2010-2014), bl.a. hvad angår den retlige ramme for beskyttelse af børn, således som det fremgår af det arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, der ledsager denne meddelelse. Der findes også en mængde viden og

⁶⁹ Baggrundsdokument vedrørende EU-midler til beskyttelse af migrantbørn (2016), European Forum on the rights of the child: http://ec.europa.eu/newsroom/document.cfm?doc_id=19748.

⁷⁰ http://ec.europa.eu/justice/fundamental-rights/files/acquis_rights_of_child.pdf.

god praksis i medlemsstaterne om beskyttelse af migrantbørn, som bør udbredes. Der er dog **behov for yderligere håndgribelige forbedringer af beskyttelsen af alle migrantbørn** for at klare de nuværende udfordringer på hensigtsmæssig vis.

Der kræves derfor en **målrettet, fælles og koordineret opfølgning** af de vigtigste kortsigtede foranstaltninger i denne meddelelse **på EU-plan og nationalt, regionalt og lokalt plan**, også i samarbejde med civilsamfundet og internationale organisationer. Hvis lovgiverne hurtigt vedtager forslagene til reform af det fælles europæiske asylsystem, som indeholder en række bestemmelser specifikt med henblik på at forbedre beskyttelsen af børn og andre sårbare personer, vil det sikre en yderligere beskyttelse af migrantbørns rettigheder, og det vil være nødvendigt, at medlemsstaterne hurtigt gennemfører disse bestemmelser.

Det er fortsat medlemsstaterne, der står forrest, når det drejer sig om at sikre beskyttelsen af migrantbørn, og Kommissionen vil støtte dem i forbindelse med de foranstaltninger, der er redegjort for i denne meddelelse, bl.a. ved at sikre øget uddannelse, vejledning, operationel støtte og finansiering. Samarbejdet mellem EU-agenturerne vil også blive styrket, og det gælder også samarbejdet med de nationale myndigheder, FN's agenturer og civilsamfundsorganisationer, der er aktive i marken. Kommissionen vil nøje overvåge opfølgningen af foranstaltningerne i denne meddelelse og vil regelmæssigt rapportere til Europa-Parlamentet og Rådet.